

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13

гр. К. , 31.03.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в закрито заседание на тридесет и първи март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анна Г. Георгиева

като разглежда докладваното от Анна Г. Георгиева Частно наказателно дело № 20215320200126 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал.5 от НПК.

С постановление на Районна прокуратура- П., ТО- К. от 04.02.2021 г., на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 пр.2 от НПК е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 368/2020 г. по описа на РУ на МВР- К., образувано за престъпление по чл.194 ал.1 от НК.

Недоволен от постановлението е останал жалбоподателят С.Д., в качеството на пострадал от престъплението, който го обжалва, като излага доводи за неговата незаконосъобразност и необоснованост. Твърди в жалбата си, че от прокурорското постановление не става ясно дали са предприети действия по ангажиране отговорността на С.М. във връзка с евентуално извършено престъпление по чл.313 от НК във връзка с попълнена от него декларация в заложената къща. Оспорва се и постановлението на прокурора в частта му, касаеща извършеното произнасяне относно вещественото доказателство по делот.

Съдът, като провери на основание чл.243 ал.3 от НПК обосноваността и законосъобразността на атакуваното постановление, намери следното:

Жалбата е подадена от лице сред посочените в чл.243 ал.3 от НПК и в законоустановения седмодневен срок, поради което е процесуално

допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Досъдебното производство е било образувано на 29.07.2020 г. за престъпление по чл.194 ал.1 от НК.

В хода на разследването са разпитани в качеството на свидетели И.Д., Л. Б., С.М. и С.Д.. Приобщени са следните писмени доказателства- протокол за оглед на веществени доказателства ведно с приложен към него фотоалбум, протокол за доброволно предаване с приложен фотоалбум, разписка за предаване на веществено доказателства, сертификат, касов бон, заложен билет, декларация по чл.14 ал.3 от Наредбата за дейността на заложените къщи, регистър на сключените сделки, справка за задгранични пътувания, справка АИС БДС, справка за съдимост. Приобщена е и съдебно- стокова експертиза.

По делото не е повдигано обвинение и няма лице, привлечено в качеството на обвиняем.

Въз основа на събраните гласни и писмени доказателства, прокурорът е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 25.07.2020 г., в тъмната част на денонощието, на центъра на гр. К., св. С.Д. се спречкал с три лица, като последвало сбиване между тях. В резултата на сбиването му била причинена лека телесна повреда, за което сезирал с жалба РУ- К. и по случая била образувана проверка, в хода на която Д. заявил, че му липсвали мобилния телефон и златния синджир, който били с него преди сбиването.

Тази дейтелност била проверена в отделна, от настоящото производство, преписка.

Относно липсващия златен синджир било образувано настоящото досъдебно производство, тъй като при снемане на обясненията от един от очевидците- С.Т.К. /към днешна дата с имена С.Р. М./ било установено, че през нощта той изгубил личната си карта на централната, пешеходна улица на гр. К.. Когато на сутринта на същата дата, в светлата част на деня отишъл да

си я потърси в района, намерил освен нея и един златен синджир, който още на същата дата- 25.07.2020 г. заложил за сумата от 650 лв. в заложна къща „Л.иК.“ ООД в гр. К., намираща се на „Общински пазар“.

На 29.07.2020 г., златният синджир бил приобщен като веществено доказателство по делото чрез протокол за доброволно предаване, съставен на собственика на заложната къща- Л. Б..

В показания си, св. М. заявил, че издирвайки личната си карта, намерил на земята скъсан златен синджир, като нямал представа чия собственост е. Тъй като към онзи период от живота си бил настанен в ЦНСТ К. и му предстояло пътуване до гр. С., заложил намерената вещ в заложна къща „Л.иК.“ ООД в гр. К., за сумата от 650 лева, с намерение след като се прибере от гр.С. да върне заема и да си получи заложената вещ.

Видно от изготвената СОЕ, стойността на инкриминираната вещ била 1124 лева.

При така изложените факти и обстоятелства, прокурорът приел за безспорно доказано, че златния синджир /ланец/ бил загубен от св. С.Д., тъй като се скъсал и паднал на земята, без същият да разбере при нанесения му побой в центъра на града, няколко часа преди М. да намери ланеца.

Прокурорът от правна страна счел, че не е осъществен състава на престъпление по чл.207 ал.1 от НК, като и изложил следните мотиви: Изпълнителното деяние на престъплението по чл.207 ал.1 от НК се осъществява чрез бездействие- неизпълнение на задължение. При това не просто неизпълнение, а неизпълнение в изрично очертан от законодателя срок- една седмица от намирането на вещта, т.е. в законът е посочен момента, до който деецът е длъжен да предприеме съответното действие. Престъплението е довършено, когато са осъществени всички обективни и субективни признаци на съответния престъпен състав. Престъпление по чл.207 ал.1 от НК е типично двуактно престъпление, чието изпълнително деяние включва два последователни и функционално свързани акта, а именно- действие на вземане на загубена от друго и намерена от дееца чужда движима вещ и след това едно бездействие, което се изразява в несъобщаване за намерената вещ в срок от една седмица на собственика, на

властта или на лицето, което я е загубило. С изтичането на седмичния срок деянието се явява довършено, щом са осъществени всички признаци от обективна и субективна страна. В този смисъл е и застъпеното от проф. Н. становище, че престъпленията, изразени чрез бездействие, които като не изискват настъпването на определени обществено опасни последици, каквото е това по чл.207 от НК, се явяват довършени в момента, до който деецът е бил длъжен да предприеме съответното действие, като до това време не може да се говори още за начало на изпълнение, тъй като дължимото действие все още може да бъде извършено.

Събраните по делото доказателства довели до единствения извод, че деянието, осъществено от М. било несъставомерно от обективна страна, тъй като вещта е намерена от него на 25.07.2020 г. и още на същата дата е била заложена. Едноседмичния срок, елемент от фактическия състав на престъплението по чл.207 ал.1 от НК не е изтекъл. М. е бил длъжен в продължение на една седмица, или в периода от 25.07.2020 г. до 01.08.2020 г. да съобщи за нея на собственика, на властта или на този, който я е изгубил. Инкриминираната вещ била приобщена като веществено доказателство на 29.07.2020 г., дата, която прокурорът не е счел за начало на изпълнение.

При така изложените мотиви от фактическа и правна страна прокурорът е прекратил наказателното производство по дознание № 368/20 г. на РУ на МВР- К. на основание чл.243 ал.1 т.1 във вр. с чл.24 ал.1 т.1 пр.2 от НПК. Заедно с това е постановил веществено доказателство – синджир от жълто злато с тегло 16,53 гр., с чистота по два стандарта, съответно 585 и 14 карата, да остане на съхранение при Г.М. домакин на ОД МВР гр. П. до решаване на спора от компетентния съд с оглед претенциите на Б. и Д. за връщането му, съгласно ТР №2/12.11.2014 г. на ВКС.

Изводът на прокурора за несъставомерност на престъплението по чл.207 ал.1 от НК съдът намира за правилен и обоснован. Изложени са пространни и задълбочени мотиви в тази насока, които се споделят изцяло от съдебната инстанция.

Обсъждайки законосъобразността и обосноваността на обжалвания прокурорски акт, съдът намери, че същият страда от липса на мотиви относно

два съществени елемента.

На първо място, освен че се е произнесъл за липсата на съставомерност по отношение деянието по чл.207 ал.1 от НК, прокурорът е следвало да изложи мотиви счита ли за установено от събраните по делото доказателства извършено друго престъпление. Наказателното производство е образувано за престъпление по чл.194 ал.1 от НК и като е счел, че липсва извършено престъпление по чл.207 ал.1 от НК, прокурорът е следвало да се произнесе и дали има извършена кражба, каквото произнасяне обаче липсва. Липсват и мотиви относно евентуално деяние по чл.313 от НК досежно декларацията, изискуема по чл.4 ал.3 от Наредбата за дейността на заложените къщи. В приложеното по делото заверено копие от същата, С.К. е посочил като начин на придобиване на заложената вещ- покупка. Това обстоятелство обаче изрично се опровергава от всички, събрани по делото доказателства. В този смисъл липсва оценка на събраните по делото доказателства от прокурора. Наличието на мотиви в този смисъл би имало значение от една страна за ангажиране на наказателна отговорност, а от друга и относно разпореждането с веществените доказателства по делото.

Във връзка с последното, съдът намира, че прокурорът не е изложил мотиви и относно разпореждането му с вещественото доказателство. В изпълнение на императивната разпоредба на чл.243 ал.2 от НПК той е постановил веществено доказателство- синджир от жълто злато с тегло 16,53 гр., с чистота по два стандарта, съответно 585 и 14 карата, да остане на съхранение при Г.М. домакин на ОД МВР гр. П. до решаване на спора от компетентния съд с оглед претенциите на Б. и Д. за връщането му, съгласно ТР №2/12.11.2014 г. на ВКС.

Съгласно посоченото тълкувателно решение „за прилагането от прокурора в производство по чл.111 ал.2 НПК на разпоредбата на чл.113 НПК не трябва да е налице висящо производство пред съда, за да се приеме, че е налице спор за право относно собствеността на вещта, а е достатъчно да са налице претенции на две или повече лица за връщането ѝ“. В този смисъл липсват изложени мотиви в обжалваното постановление, защо прокурорът счита, че е налице спор относно собствеността на процесната вещ и/или са налице претенции на две или повече лица за връщането ѝ.

Макар и да не е посочено в процесното постановление, по делото е налице допълнителен разпит на собственика на заложената къща, в който като му е разяснено правото на граждански иск за претърпените от него имуществени вреди /без да е посочено от кое точно деяние, наказуемо по НК са настъпили тези вреди/, същият е заявил претенции към инкриминираната вещ, тъй като по този начин щял да удовлетвори вземането си. Изразил е и становище, че веща може да се върне на собственика, едва когато бъде възстановена сумата, която му се дължи. Във връзка с тези претенции обаче по делото липсват събрани доказателства, дали между собственика на веща и залогоприемателя е имало изобщо някакви отношения по повод заложената вещ, доколкото създадите се правоотношения между собственика на заложената къща и лицето, което е предоставило *чужда* вещ в залог не могат да се противопоставят на правата на действителния собственик /в този смисъл чл.156 и сл. от ЗЗД/.

Поради изложеното, съдът намира атакуваното постановление за необосновано, което налага неговата отмяна и връщането му на прокурора за отстраняване на посочените по- горе недостатъци.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.243 ал.5 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановление на Районна прокуратура- П., ТО- К. от 04.02.2021 г., на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 пр.2 от НПК, е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 368/2020 г. по описа на РУ на МВР- К., образувано за престъпление по чл.194 ал.1 от НК.

Преписи от определението да се изпратят на жалбоподателя и на Районна прокуратура- П., ТО- К..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест пред П.ски окръжен съд в седемдневен срок от съобщаването по реда на глава двадесет и втора от НПК.

Съдия при Районен съд – К.: _____